

Bemærkninger, der af den ærede Taler, som nu havde Ordet, ere blevne fremsførte, ikke stort at anføre udover hvad jeg allerede ved tidligere Leiligheder har bemærket i det andet Thing, hvilket jeg tør forudsætte at være det ærede Things Medlemmer bekendt. Det er jo altid noget ømdisputeerligt, af hvilken Størrelse den laveste Gageklasse for en vis Administrationsgreen bør være; imidlertid troer jeg ikke, at man kan billige den ærede Talers Anskuelse, at det skulde være umuligt for nogen Amtsforvalter at leve af de Indtægter, som her ere foreslaaede for de lavest gagerede Amtstuepøster. Jeg støtter mig for det Første paa den Betragtning, at det vilde blive meget betænkeligt, naar man skulde statuere et saadant Princip; det vilde drage til Følge ogsaa ved den anden Lov, som foreligger idag til første Behandling, og det vilde drage til Følge næsten ved enhver Gagelov; thi jeg kan med al Agtelse for Amtsforvalternes Betydning og for Vigtigheden af det dem overdragne Gjernv. dog ikke stille dem i den Grad over Fleertallet af de civile Embedsclasser, at de ubetinget, selv ved de Amtstuer, som vare tillagte de mindst betydelige Forretninger, burde begynde med Lønninger, som overstige Middeltallet af den sædvanlige civile Embedsløn, og dette vilde blive Tilfældet, naar der ikke skulde være en 4de Klasse af Amtsforvaltere paa 1200 Rbd. aarlig Gage, saaledes som her er foreslaaet. Jeg tør maaskee ogsaa anføre som en formel Grund for Vigtigheden af denne Ansættelsesmaade, at jo de selv samme Hensyn, som den ærede Taler har taget, tilforn have været under Overveielse, og, uagtet der blev anført mange vægtige Grunde, for og imod, saa blev dog Resultatet det, at man maatte erkjende, at det var rigtigt, at der ogsaa med Hensyn til Amtsforvalterne begyndtes

med en passende lav Lønning. Regjeringen har desuden havt et særligt administrativt Hensyn, nemlig det, at det, som jeg troer, i Almindelighed beforder en rigtig Deconomie med Embedsgageringerne, og en rigtig Embeds-Ansættelsesmaade, saasnart der er nogen Forskjellighed i Lønningerne, saa at man begynder med en passende Størrelse, som kan ansees til Tarevelighed at svare til hvad der udfordres til Embedets Bestyrelse, og dernæst gradviis stiger op med de høiere Embeder, med den høiere Anciennitet, til et saadant Beløb, som Legislaturen maa ansee tilstræffelig. Forøvrigt forekommer det mig, at selv et af de Argumenter, som den ærede Taler, der udtalte sig imod Forslaget, anførte, kunde vendes imod ham selv, thi netop den Omstændighed, at Amtsforvalterne blive saa høit ansatte til Communalbidrag o. s. v., tyder jo paa, at der hos Nationen har været en Overbeviisning om, at Amtsforvalterne hørte til de rundeligt aflagte Embedsmænd; nu træffer det sig jo ogsaa saaledes, at der blandt dem, som høre til 4de Klasse, vil blive forholdsviis ikke saa faa, som faae personlige Tillæg, ja der hører til denne 4de Klasse endog nogle Embeder, som for ganske nylig ere blevne normerede, som ikke ere meer end 8 a 9 Aar gamle i deres Drettelse, og af hvis nuværende Besiddere dog alligevel efter Loven, som den er vedtagen i Landstthinget, En vil komme til at faae et personligt Tillæg, altsaa for sin Person faae mere, end hans Eftermand vil faae; det er vel kun omtrent 50 Rbd., og maaskee neppe noget, som ved en saadan Beregning kan ændres, men det turde dog altid anføres som et Beviis for, at Regjeringen har været heldig med at tilpasse dette Forslag til de virkelige Forhold.